ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 57. 1868 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 9 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν Δυνάμεων Βελγίου, Γαλλίας, Ἑλβετίας καὶ Ἰταλίας νομισματικῆς συμβάσεως, ἐν ᾗ προσεχώρησεν ἡ Ἑλλὰς διὰ δηλώσεως. — Διατάγματα. 1) Περὶ προσκλήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ Κράτους Γυθείου, Κερκύρας, Μέσης, Ὄρους, Λευκάδος, Κραναίας καὶ Πάλης.— 2) Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων εἰς τὴν ἐκ Κερκύρας εἰς Σκριπεροῦ ἐθνικὴν ἁμαξιτὴν ὁδόν.— 3) Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων εἰς τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρα ἐθνικὴν ἁμαξιτὴν ὁδόν.

ΝΟΜΟΣ ΣΠ'.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν Δυνάμεων Βελγίου, Γαλλίας, Ἑλβετίας καὶ Ἰταλίας νομισματικῆς συμβάσεως, ἐν ᾗ προσεχώρησεν ἡ Ἑλλὰς διὰ δηλώσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ μεταξὺ Βελγίου, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας συνομολογηθεῖσα ἐν Παρισίοις τὴν 23 Δεκεμβρίου 1865 νομισματικὴ σύμβασις, εἰς ἣν ἡ Ἑλλὰς προσεχώρησε, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων 14, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς συμβάσεως προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας θέλουσιν ἀποσυρθῆ τῆς κυκλοφορίας τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντα Ἑλληνικὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα, ὁρίζεται μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1872, συμφώνως μὲ τὴν περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν εἰρημένην σύμβασιν δήλωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ, ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Νοεμβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη

ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Νοεμβρίου 1868.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΣΠΗΛ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ Βελγίου, Γαλλίας Ἰταλίας, καὶ Ἐλβετίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Βελγῶν, ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία, ὁρμώμενοι ἀπὸ κοινοῦ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταστήσωσι τελειοτέραν τὴν ἰσχύουσαν νομισματικὴν νομοθεσίαν, νὰ θεραπεύσωσι τὰ ἄτοπα τὰ προκύπτοντα εἰς τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὰς συναλλαγὰς τῶν ἐν ταῖς Ἐπικρατείαις αὐτῶν κατοίκων, ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τίτλου τῶν ἀργυρῶν κερματικῶν νομισμάτων, καὶ, νὰ συντελέσωσι δια τῆς μεταξὺ ἑαυτῶν συγκροτήσεως νομισματικῆς ἑνώσεως, ὅπως προοδεύσει τὸ ὁμοιόμορφον τῶν ϐαρῶν, μέτρων καὶ νομισμάτων, ἀπεφάσισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ συνομολογήσωσι Σύμβασιν, καὶ διώρισαν πληρεξουσίους αὐτῶν, ἤτοι

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Βελγῶν τοὺς ΚΚ. Frédéric Fontamps, Γερουσιαστὴν καὶ Διευθυντὴν τῆς Βελγικῆς Τραπέζης κτλ. καὶ A. Kreglinger, Ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κτλ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων τοὺς ΚΚ. Marie-Louis-Felix Esquirou de Parieu, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κτλ. καὶ Théophile-Jules Pelouze, Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομισματοκοπείου κτλ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας τοὺς ΚΚ. Isaac Artom, Σύμβουλον τῆς ἐν Παρισίοις Ἰταλικῆς Πρεσβείας κτλ. καὶ Valentin Pratolongo, Τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου κτλ.

Ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία τοὺς ΚΚ. Kern, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς εἰρημένης Ὁμοσπονδίας παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων, καὶ Feer Herzog, μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας.

Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Βέλγιον, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἑλβετία συγκροτοῦσιν ἕνωσιν ὡς πρὸς τὸ ϐάρος, τὸν τίτλον τὸ νομισματόμετρον καὶ τὴν διατίμησιν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων αὐτῶν.

Οὐδεμία καινοτομία γίνεται, τό γε νῦν ἔχον ἐν τῇ νομοθεσίᾳ, τῇ σχετικῇ πρὸς τὰ χαλκονομίσματα ἑκάστης τῶν τεσσάρων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Ὑψηλὰ συμϐαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐκτυπῶσιν, μηδὲ νὰ ἐπιτρέπωσι νὰ ἐκτυπωθῇ ὑπὸ τὰ ἐμ-

CONVENTION MONETAIRE

Passée entre la France, la Belgique, l'Italie et la Suisse.

Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur des Français, Sa Majesté le Roi d'Italie et la Confédération Suisse, également animés du désir d'établir une plus complète harmonie entre leurs législations monétaires, de remédier aux inconvénients qui résultent pour les communications et les transactions entre les habitants de leurs États respectifs, de la diversité du titre de leurs monnaies d'appoint en argent et de contribuer, en formant entre eux une Union monétaire, au progrès de l'uniformité des poids, mesures et monnaies, ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Commissaires plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges, M. Frédéric Fortamps, membre du Sénat, directeur de la Banque de Belgique, chevalier de son Ordre de Léopold, chevalier de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur, etc., etc,

Et M. A. Kreglinger, Commissaire du Gouvernement près la Banque nationale, chevalier de son Ordre de Léopold, etc. ,

Sa Majesté l'Empereur des Français, M. Marie-Louis Félix Esquirou de Parieu, vice-Président du Conseil d'État, grand officier de son Ordre Impérial de la Légion d'honneur, etc.,

Et M. Théophile-Jules Pelouze, Président de la Commission des Monnaies, commandeur de son Ordre Impérial de la Légion d'honneur, etc. ,

Sa Majesté le Roi d'Italie, M. Isaac Artom, Conseiller à sa légation, à Paris, commandeur de son Ordre des Saints Maurice et Lazare et de l'Ordre de Léopold de Belgique, officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur,

Et M. Valentin Pratolongo, Directeur, chef de division au Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et du Commerce, officier de son Ordre des Saints Maurice et Lazare, etc., etc. ,

La Confédération Suisse, M. Kern, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de ladite Confédération près Sa Majesté l'Empereur des Français,

Et M. Feer-Herzog, membre du Conseil national Suisse,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

Article 1.

La Belgique, la France, l'Italie et la Suisse, sont constituées à l'état d'Union pour ce qui regarde le poids, le titre, le module et le cours de leurs espèces monnayées d'or et d'argent.

Il n'est rien innové, quant à présent, dans la législation relative à la monnaie de billon, pour chacun des quatre États.

Article 2.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à ne fabriquer ou à ne laisser fabriquer, à leur empreinte,

βλήματα αὐτῶν, μηδὲν χρυσοῦν νόμισμα ἐν ἄλλοις τύποις, ἢ τοῖς τῶν νομισμάτων τῶν 100, 50, 20, 10 καὶ 5 φράγκων, προσδιοριζομένων ὡς πρὸς τὸ βάρος, τὸν τίτλον, τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν διάμετρον, ὡς ἕπεται.

Εἶδος τῶν νομισμάτων.	Βάρος		Τίτλος		Διάμετρος.
	Βάρος κανονικόν.	Ἀνοχὴ τοῦ βάρους εἴτε πλέον εἴτε ἔλατ.	Τίτλ. κανονικὸς	Ἀνοχὴ τίτλου εἴτε πλέον εἴτε ἔλατ.	
φράγκων	γραμμάρια	χιλιοστὰ	χιλιοστὰ	χιλιοστὰ	χιλιοστόμετρα
Χρυσᾶ 100	32.258 06	1	900	2	35
Χρυσᾶ 50	16.129 03				28
Χρυσᾶ 20	6.451 61	2			21
Χρυσᾶ 10	3.225 80				19
Χρυσᾶ 5	1 612 90	3			17

Ἑκάστη τῶν τεσσάρων ἐπικρατειῶν δέχεται ἀδιακρίτως ἐν τοῖς δημοσίοις αὐτοῖς Ταμείοις τὰ χρυσᾶ νομίσματα, τὰ ἐκτετυπωμένα ὑπὸ τοὺς προηγουμένους ὅρους, ἐν οἱαδήποτε τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅμως τοῦ ν' ἀποκλείῃ τὰ νομίσματα ἐκεῖνα, ὧν τὸ βάρος ἐμειώθη ἕνεκα τῆς τριβῆς κατὰ 1/2 τοῖς 0/0 πλέον τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀνοχῆς, ἢ ὧν τὰ ἐμβλήματα ἐξηφανίσθησαν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐκτυπῶσι μηδὲ νὰ ἐπιτρέπωσι νὰ ἐκτυπῶνται ἀργυρᾶ νομίσματα 5 φράγκων εἰμὴ κατὰ τὸ βάρος, τὸν τίτλον, τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν διάμετρον, ὡς ἑπομένως ὁρίζονται.

Βάρος		Τίτλος		Διάμετρος.
Βάρος κανονικόν.	Ἀνοχὴ τοῦ βάρους εἴτε πλέον εἴτε ἔλαττον.	Τίτλος κανονικός.	Ἀνοχὴ τίτλου εἴτε πλέον εἴτε ἔλαττον.	
25	3	900	2	37
γραμμάρια	χιλιοστὰ	χιλιοστὰ	χιλιοστὰ	χιλιοστόμ.

Τὰ εἰρημένα νομίσματα ὀφείλουσι νὰ δέχωνται ἀμοιβαίως ἐν τοῖς δημοσίοις αὐτῶν ταμείοις, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ νὰ ἀποκλείωσιν ἐκεῖνα ὧν τὸ βάρος ἐμειώθη ἕνεκα τῆς τριβῆς κατὰ 1 τοῖς 0/0 πλέον τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀνοχῆς, ἢ ὧν τὰ ἐμβλήματα ἐξηφανίσθησαν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δὲν θὰ ἐκτυπῶσι τοῦ λοιποῦ ἀργυρᾶ κέρματα 2 φράγκων, 1 φράγκου, 50 ἑκα-

aucune monnaie d'or dans d'autres types que ceux des pièces de 100 francs, de 50 francs, de 20 francs, de 10 francs et 5 francs, déterminés, quant au poids, au titre, à la tolérance et au diamètre, ainsi qu'il suit :

Nature des pièces	Poids		Titre		Diamètre
	Poids droit	Tolérance de poids tant en dehors qu'en dedans	Titre droit	Tolérance du titre tant en dehors qu'en dedans	
	francs	grammes	millièmes	millièmes	millièmes	millimètr.
Or 100	32258 06	1	900	2		35
Or 50	16129 03					28
Or 20	6151 61					21
Or 10	3225 80	2				19
Or 5	1612 90	3				17

Elles admettront sans distinction dans leurs caisses publiques les pièces d'or fabriquées sous les conditions qui précèdent, dans l'un ou l'autre des quatre Etats, sous réserve, toutefois, d'exclure les pièces dont le poids aurait été réduit par le frai de 1/2 p. 100 audessous des tolérances indiquées ci-dessus, ou dont les empreintes auraient disparu.

Article 3.

Les Gouvernements contractants s'obligent à ne fabriquer ou à laisser fabriquer de pièces d'argent de 5 francs que dans les poids, titre, tolérance et diamètre déterminés ci-après :

Poids		Titre		Diamètre
Poids droit	Tolérance de poids tant en dehors qu'en dedans	Titre droit	Tolérance du titre tant en dehors qu'en dedans	
25	3	900	2	37
grammes	millièmes	millièmes	millièmes	millimètr.

Ils recevront réciproquement lesdites pièces dans leurs caisses publiques, sous la réserve d'exclure celles dont le poids aurait été réduit par le frai de 1 p. 100 au-dessous de la tolérance indiquée plus haut, ou dont les empreintes auraient disparu.

Article 4.

Les Hautes Parties contractantes ne fabriqueront désormais de pièces d'argent de 2 francs, de 1 franc,

τοστῶν καὶ 20 ἑκατοστῶν εἰμὴ κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἑπομένῳ πίνακι ὅρους ὡς πρὸς τὸ βάρος, τὸν τίτλον τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν διάμετρον.

Εἶδος τῶν νομισμάτων.	Βάρος		Τίτλος		Διάμετρος
	Βάρος κανονικόν.	Ἀνοχὴ τοῦ βάρους εἴτε πλέον εἴτε ἔλαττον.	Τίτλ. κανονικός.	Ἀνοχὴ τίτλου εἴτε πλέον εἴτε ἔλαττον.	
φρ. ἑκ.	γραμμάρ.	χιλιοστὰ	χιλιοστὰ	χιλιοστὰ	χιλιοστόμετρα
Ἀργυρᾶ 2 00	10 00	5	835	3	27
Ἀργυρᾶ 1 00	5 00	5	835	3	23
Ἀργυρᾶ 0 50	2 50	7	835	3	18
Ἀργυρᾶ 0 20	1 00	10	835	3	16

Τὰ κέρματα ταῦτα ἀναχωνευόμενα νομισματοποιοῦνται ἐκ νέου παρὰ τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες ἐξετύπωσαν αὐτὰ, ἐν αἷς περιπτώσεσιν μειωθῶσιν ἕνεκα τῆς τριβῆς κατὰ 5 τοῖς 0/0 πλέον τῶν ἀνωτέρω ὁρισθεισῶν ἀνοχῶν, ἢ τὰ ἐμβλήματα αὐτῶν ἐξαφανισθῶσι.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀργυρᾶ κέρματα 2 φράγκων, 1 φράγκου, 50 ἑκατοστῶν καὶ 20 ἑκατοστῶν, τὰ ἐκτυπωθέντα ὑπὸ ὅρους ἀντικειμένους τῷ προηγουμένῳ ὅρῳ πρέπει ν' ἀποσυρθῶσι τῆς κυκλοφορίας πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1869.

Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1878 διὰ τὰ κέρματα τῶν 2 φράγκων καὶ 1 φράγκου, τὰ τεθέντα εἰς κυκλοφορίαν εν Ἑλβετίᾳ δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 31 Ἰανουαρίου 1860.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἀργυρᾶ κέρματα, τὰ ἐκτυπωθέντα ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 4, ἔχωσι νόμιμον κυκλοφορίαν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς ἐκτυπωσάσης αὐτὰ ἐπικρατείας, μέχρι 50 φράγκων δι' ἑκάστην πληρωμήν.

Ἡ ἐπικράτεια, ἥτις ἔθεσεν αὐτὰ εἰς κυκλοφορίαν, δέχεται αὐτὰ παρὰ τῶν ὑπηκόων της, ἄνευ περιορισμοῦ τῆς ποσότητος.

Ἄρθρον 7.

Τὰ δημόσια ταμεῖα ἑκάστου τῶν τεσσάρων Κρατῶν δέχονται τὰ ἀργυρᾶ κέρματα, τὰ ἐκτυπωθέντα παρὰ μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν συνῳδᾷ τῷ ἄρθρῳ 4 μέχρι τῶν 100 φράγκων δι' ἑκάστην πληρωμήν, γινομένην ἐν τοῖς εἰρημένοις ταμείοις.

Ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις τὰ Ἑλβετικὰ κέρματα τῶν 2 φράγκων καὶ 1 φράγκου, τὰ τεθέντα εἰς κυκλοφορίαν δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 31 Ἰανουαρίου 1860, ἅτινα ἀφομοιοῦνται καθ' ὅλα κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον πρὸς τὰ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 4 ἐκτυπωθέντα κέρματα, ἔσονται δεκτὰ ἐν τοῖς δημοσίοις ταμείοις τῶν Κυβερνήσεων Βελγίου, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1878.

Καὶ ταῦτα ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν τριβήν.

Ἄρθρον 8.

Ἑκάστη τῶν συμ[illegible]λομένων Κυβερνήσεων ὑποχρεοῦ-

de 50 centimes et de 20 centimes, que dans les conditions de poids, de titre, de tolérance et de diamètre, déterminées ci-après :

Nature des pièces	Poids		Titre		Diamètre
	Poids droit	Tolérance de poids tant en dehors qu'en dedans	Titre droit	Tolérance du titre tant en dehors qu'en dedans	
fr. c.	grammes	millièmes	millièmes	millièmes	millimètr.
Argent 2 00	10 00	5	835	3	27
Argent 1 00	5 00	5	835	3	23
Argent 0 50	2 50	7	835	3	18
Argent 0 20	1 00	10	835	3	16

Ces pièces devront être refondues par les Gouvernements qui les auront émises, lorsqu'elles seront réduites par le frai de 5 p. 100 au-dessous des tolérances indiquées ci-dessus, ou lorsque leurs empreintes auront disparu.

Article 5.

Les pièces d'argent de 2 francs, de 1 franc, de 50 centimes et de 20 centimes, fabriquées dans des conditions différentes de celles qui sont indiquées en l'article précédent, devront être retirées de la circulation avant le 1er janvier 1869.

Ce délai est prorogé jusqu'au 1er janvier 1878 pour les pièces de 2 francs et de 1 franc émises en Suisse, en vertu de la loi du 31 janvier 1860.

Article 6.

Les pièces d'argent fabriquées dans les conditions de l'article 4 auront cours légal, entre les particuliers de l'État qui les a fabriquées, jusqu'à concurrence de 50 francs pour chaque payement.

L'Etat qui les a mises en circulation les recevra de ses nationaux sans limitation de quantité.

Article 7.

Les caisses publiques de chacun des quatre pays accepteront les monnaies d'argent fabriquées par un ou plusieurs des autres Etats contractants, conformément à l'article 4, jusqu'à concurrence de 100 francs pour chaque payement fait auxdites caisses.

Les Gouvernements de Belgique, de France et d'Italie, recevront dans les mêmes termes, jusqu'au 1er janvier 1878, les pièces suisses de 2 francs et de 1 franc émises en vertu de la loi du 31 janvier 1860, et qui sont assimilées sous tous les rapports, pendant la même période, aux pièces fabriquées dans les conditions de l'article 4.

Le tout sous les réserves indiquées en l'article 4, relativement au frai.

Article 8.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage

ται νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἢ τῶν δημοσίων ταμείων τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν τὰ ἀργυρὰ κέρματα ἅτινα ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν καὶ ν' ἀνταλλάσῃ αὐτὰ ἀντὶ ἴσης ἀξίας κυκλοφοροῦντος νομίσματος (χρυσῶν νομισμάτων, ἢ νομισμάτων ἀργυρῶν 5 φράγκων) ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ πρὸς ἀνταλλαγὴν παρουσιαζόμενον ποσὸν δὲν θέλει εἶσθαι ἔλαττον τῶν 100 φράγκων.

Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη παρατείνεται ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 9.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δὲν δύνανται νὰ θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν ἀργυρᾶ κέρματα 2 φράγκων, 1 φράγκου, 50 ἑκατοστῶν καὶ 20 ἑκατοστῶν, ἐκτυπωθέντα ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 4 εἰμὴ δι' ἀξίαν ἀναλογοῦσαν πρὸς 6 φράγκα κατὰ ψυχήν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τελευταίων ἀπαριθμήσεων τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐν ἑκάστῃ ἐπικρατείᾳ, καὶ τῆς ὑποτιθεμένης αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μέχρι τῆς λήξεως τῆς παρούσης συμβάσεως, προσδιορίζεται

Διὰ μὲν τὸ Βέλγιον εἰς ..... 32,000,000 φρ.
Διὰ δὲ τὴν Γαλλίαν εἰς ..... 239,000,000 »
Διὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν εἰς ..... 111,000,000 »
Διὰ δὲ τὴν Ἑλβετίαν εἰς ..... 17,000,000 »

Εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα, ἅτινα δικαιοῦνται νὰ ἐκτυπώσωσιν αἱ Κυβερνήσεις συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκτυπωθέντων καὶ ἐν κυκλοφορίᾳ ὑπαρχόντων νομισμάτων, ἤτοι

Παρὰ μὲν τῆς Γαλλίας, δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 25 Μαρτίου 1864 εἰς κέρματα 50 ἑκατοστῶν καὶ 20 ἑκατοστῶν, 16, ὡς ἔγγιστα ἑκατομμυρίων.

Παρὰ δὲ τῆς Ἰταλίας, δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 24 Αὐγούστου 1862, εἰς κέρματα 2 φράγκων, 1 φράγκου, 50 ἑκατοστῶν καὶ 20 ἑκατοστῶν, 100, ὡς ἔγγιστα, ἑκατομμυρίων, καὶ

Παρὰ τῆς Ἑλβετίας, δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς 31 Ἰανουαρίου 1860, εἰς κέρματα 2 φράγκων καὶ 1 φράγκου, 10,500,000 φράγκων.

Ἄρθρον 10.

Ἐπὶ τῶν ἐκτυπουμένων τοῦ λοιποῦ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων τῶν τεσσάρων ἐπικρατειῶν θέλει ἐγχαράττεσθαι ἡ χρονολογία τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἄρθρον 11.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ὀφείλουσι νὰ ἀνακοινῶσιν ἀλλήλαις κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν εἰς κυκλοφορίαν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, τὴν κατάστασιν τῶν ἀποσυρομένων ἐκ τῆς κυκλοφορίας, καὶ τὴν ἐκ νέου νομισματοποίησιν τῶν παλαιῶν αὐτῶν νομισμάτων, ὡς καὶ πάσας τὰς διατάξεις καὶ πάντα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα σχετικῶς πρὸς τὰ νομίσματα.

Ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ εἰδοποιῶσιν ἀλλήλας περὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν ἀμοιβαίαν κυκλοφορίαν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν αὐτῶν νομισμάτων σχετικῶν γεγονότων.

Ἄρθρον 12.

Τὸ δικαίωμα τῆς προσχωρήσεως εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐπιφυλάττεται εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐπικράτειαν ἀποδεχομένην τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς καὶ τὸ νομισματικὸν σύστημα τῆς ἑνώσεως ὡς πρὸς τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων, ὑπάγεται ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη, εἰς τὴν

à reprendre des particuliers ou des caisses publiques des autres États les monnaies d'appoint en argent qu'il a émises et à les échanger contre une égale valeur de monnaie courante (pièces d'or ou pièces de 5 francs d'argent), à condition que la somme présentée à l'échange ne sera pas inférieure à 100 francs. Cette obligation sera prolongée pendant deux années à partir de l'expiration du présent traité.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes ne pourront émettre des pièces d'argent de 2 francs, de 1 franc, de 50 centimes et de 20 centimes, frappées dans les conditions indiquées par l'article 4 que pour une valeur correspondante à 6 francs par habitant.

Ce chiffre, en tenant compte des derniers recensements effectués dans chaque État et de l'accroissement présumé de la population jusqu'à l'expiration du présent traité, est fixé :

Pour la Belgique à ..... 32,000,000 de fr.
Pour la France à 239,000,000
Pour l'Italie à 111,000,000
Pour la Suisse à 17,000,000

Sont imputées sur les sommes ci-dessus que les Gouvernements ont le droit de frapper les valeurs déjà émises :

Par la France, en vertu de la loi du 25 mai 1864, en pièces de 50 centimes et 20 centimes, pour environ 16 millions ;

Par l'Italie, en vertu de la loi du 24 août 1862, en pièces de 2 francs, de 1 franc, de 50 centimes et de 20 centimes, pour environ 100 millions ;

Par la Suisse, en vertu de la loi du 31 janvier 1860, en pièces de 2 francs et de 1 franc, pour 10,500,000 francs.

Article 10.

Le millésime de fabrication sera inscrit désormais sur les pièces d'or et d'argent frappées dans les quatre États.

Article 11.

Les Gouvernements contractants se communiqueront annuellement la quotité de leurs émissions de monnaies d'or et d'argent, l'état du retrait et de la refonte de leurs anciennes monnaies, toutes les dispositions et tous les documents administratifs relatifs aux monnaies.

Ils se donneront également avis de tous les faits qui intéressent la circulation réciproque de leurs espèces d'or et d'argent.

Article 12.

Le droit d'accession à la présente convention est réservé à tout autre État qui en accepterait les obligations et qui adopterait le système monétaire de l'Union en ce qui concerne les espèces d'or et d'argent.

Article 13.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente convention est subordonnée, en tant

ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων καὶ κανόνων, τῶν καθιερουμένων διὰ τῶν Συνταγματικῶν Νόμων ἐκείνων ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν, ἅτινα εἰσὶν ὑπόχρεα νὰ προκαλέσωσι τὴν ἐφαρμογήν των, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλουσι νὰ πράξωσιν ὅσον ἔνεστι τάχιον.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἔσεται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1880. Ἐὰν δὲ ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν ἀπευθυνθῇ δήλωσις παραιτήσεως ἔσεται αὐτοδικαίως ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ νέαν δεκαπενταετῆ περίοδον καὶ καθ' ἑξῆς ἀπὸ 15 εἰς 15 ἔτη ἐλλείψει δηλώσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐπικυρωθήσεται καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαχθήσονται ἐν Παρισίοις ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἢ ταχύτερον εἰ δυνατόν.

que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de celles des Hautes Parties contractantes qui sont tenues d'en provoquer l'application, ce qu'elles s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Article 14.

La présente convention restera en vigueur jusqu'au 1er janvier 1880. Si, un an avant ce terme, elle n'a pas été dénoncée, elle demeurera obligatoire de plein droit pendant une nouvelle période de quinze années, et ainsi de suite, de quinze ans en quinze ans, à défaut de dénonciation.

Article 15.

La présente convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Paris dans le délai de six mois, ou plus tôt si faire se peut.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσκλήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ Κράτους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 43 καὶ 44 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τῆς 18|30 Δεκεμβρίου 1836, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους συγκαλοῦνται τὴν 15 τοῦ ἐπιόντος Δεκεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους, ἕκαστον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας.

2. Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι διορίζονται παρὰ μὲν τοῖς ἐπαρχιακοῖς Συμβουλίοις τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουσιν ἕδραι Νομαρχῶν ἢ Ἐπάρχων, οἱ ἁρμόδιοι Νομάρχαι ἢ Ἔπαρχοι ἢ, τούτων κωλυομένων, οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν, παρὰ δὲ τοῖς ἐπαρχιακοῖς Συμβουλίοις τῶν λοιπῶν Ἐπαρχιῶν οἱ Γραμματοῖς τῶν σχετικῶν Νομαρχιῶν ἢ Ἐπαρχείων, πλὴν, ἂν που ἀποβαίνῃ τοῦτο μὴ δυνατὸν, ὁπότε διορισθήσονται ἐπίτροποι εἰδικοί.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Νοεμβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσκλήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Γυθείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τῆς 18/30 Δεκεμβρίου 1836. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν νὰ προσκληθῇ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Γυθείου νὰ γνωμοδοτήσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτοῦ σύνοδον ἐπὶ τοῦ ζητήματος, περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Καρυουπόλεως, ἀπὸ τοῦ χωρίου Καρυουπόλεως, ἔνθα διατελεῖ νῦν, εἰς τὸ χωρίον Σκουτάρι.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσκλήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου περὶ δήμων καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐγκρίνομεν νὰ προσκληθῶσι τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια τῶν Ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους νὰ γνωμοδοτήσωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ μετασχηματισμοῦ διαφόρων δήμων, συνιστώντων τὰς Ἐπαρχίας ταύτας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Νοεμβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσκλήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λευκάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου περὶ δήμων καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τῆς 18/30 Δεκεμβρίου 1836. Προτάσει τοῦ Ἡμε-

τέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν νὰ προσκληθῇ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Λευκάδος νὰ γνωμοδοτήσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτοῦ σύνοδον ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων τῆς Ἐπαρχίας Λευκάδος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Νοεμβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσκλήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Κραναίας καὶ Πάλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τῆς 18/30 Δεκεμβρίου 1836. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν νὰ προσκληθῶσι τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια τῶν Ἐπαρχιῶν Κραναίας καὶ Πάλης νὰ γνωμοδοτήσωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ μετασχηματισμοῦ διαφόρων δήμων τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Νοεμβρίου 1863.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων εἰς τὴν ἐκ Κερκύρας εἰς Σκριπερὸν ἐθνικὴν ἁμαξιτὴν ὁδόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 27 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1861 ΣΞΓ'. περὶ ὁδοποιΐας Νόμου· προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τῶν ἱππασίμων, φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων ζώων, τῶν διαβαινόντων τὴν ἐθνικὴν ἁμαξιτὴν ὁδὸν, τὴν συνδέουσαν τὴν Κέρκυραν, πρωτεύουσαν τῆς ὁμωνύμου Ἐπαρχίας, μετὰ τοῦ Σκριπεροῦ, πρωτευούσης τῆς Ἐπαρχίας Ὄρους, καὶ ἔχουσαν μῆκος δεκαοκτὼ περίπου σταδίων, ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ τριετίαν ὡς ἑξῆς.

ά.) Δι' ἕκαστον ἵππον, ἡμίονον, μετὰ ἢ ἄνευ φορτίου, μετὰ ἢ ἄνευ ἱππέως, λεπτὰ δέκα (10).

β'.) Δι' ἕκαστον ὄνον ὡσαύτως λεπτὰ πέντε (5).

γ'.) Δι' ἕκαστον βοῦν πρὸς ἐμπορίαν ἢ κρεουργίαν λεπτὰ δέκα (10).

δ'.) Δι' ἕκαστον πρὸς ἐμπορίαν ἢ κρεουργίαν πρόβατον, αἶγα, χοῖρον καὶ λοιπὰ μικρὰ ζῶα λεπτὰ τρία (3).

έ.) Δι' ἕκαστον δίτροχον ἢ τετράτροχον ὄχημα, συρόμενον ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου, λεπτὰ δεκαπέντε (15).

ς'.) Ὁμοίως συρόμενον ὑπὸ δύο ἵππων, λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25).

ζ'.) Δι' ἕκαστον περιπλέον ἵππον, ἐζευγμένον εἰς τὰ εἰρημένα ὀχήματα, λεπτὰ πέντε (5).

ή.) Δι' ἑκάστην φορτηγὸν δίτροχον ἅμαξαν, συρομένην ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου, ἢ δύο βοῶν, ἐὰν μὲν ἡ ἅμαξα ᾖ κενὴ, λεπτὰ δέκα (10), ἐὰν δ' ἔχῃ φορτίον, λεπτὰ δεκαπέντε (15).

θ'.) Δι' ἑκάστην τοιαύτην τετράτροχον ἅμαξαν, συρομένην ὑπὸ δύο ἵππων ἢ ἡμιόνων, ἢ τεσσάρων βοῶν, ἐὰν μὲν ᾖ κενὴ, λεπτὰ δώδεκα (12) ἐὰν δ' ἔχῃ φορτίον, λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25).

ί.) Δι' ἕκαστον περιπλέον ἵππον ἢ ἡμίονον, ἢ ζεῦγος βοῶν, κενῆς τῆς ἁμάξης, λεπτὰ τρία (3), μετὰ φορτίου, λεπτὰ πέντε (5).

ιά.) Δι' ἕκαστον ὄνον, ἐζευγμένον εἰς ἅμαξαν λεπτὰ ἐννέα (9).

Τετράτροχος ἅμαξα, συρομένη ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου ἢ δύο βοῶν, ἐξομοιοῦται πρὸς δίτροχον.

Ἄρθρον 2.

Τὰ διόδια ταῦτα πληρόνονται καὶ ὅταν τὰ ζῶα ἐν μέρει διέλθωσι τὴν ὁδὸν ταύτην.

Ἄρθρον 3.

Τὰ διόδια ἐκμισθοῦνται δι' ἅπασαν τὴν τριετίαν ἢ εἰσπράττονται δι' ἐπιστασίας, ἐὰν ἡ δοθεῖσα κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσφορὰ δὲν θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ συμφέρουσα τῷ δημοσίῳ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰσπραξις τῶν διοδίων γίνεται εἰς τοὺς σταθμοὺς, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ διακήρυξις τῆς ἐκμισθώσεως· ἡ δὲ τριετία ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρον 5.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1855 Β. Διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΣΟΖ'. παγίου φορολογικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ μίσθωμα διαιρούμενον εἰς 36 ἴσας δόσεις, πληρόνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς, προκαταβαλλομένης τῆς πρώτης δόσεως, ἅμα κοινοποιηθῇ ἁρμοδίως εἰς τὸν μισθωτὴν ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Νοεμβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων εἰς τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρα ἐθνικὴν ἁμαξιτὴν ὁδόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 27 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμ-

βρίου 1867 ΣΞΓ'. περὶ ὁδοποιΐας Νόμου. Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ τῶν ἱππασίμων, φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων ζώων, τῶν διαβαινόντων τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν, τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρα ἄγουσαν καὶ ἔχουσαν ἔκτασιν τεσσαράκοντα σταδίων ὡς ἐφεξῆς.

1. Κατὰ τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρις Ἐλευσῖνος μετάβασιν καὶ τἀνάπαλιν.

ά.) Δι' ἕκαστον ἵππον, ἡμίονον, μετὰ ἢ ἄνευ φορτίου, μετὰ ἢ ἄνευ ἱππέως λεπτὰ δεκαπέντε (15).

β'.) Δι' ἕκαστον ὄνον ὡσαύτως λεπτὰ πέντε (5).

γ'.) Δι' ἕκαστον βοῦν πρὸς ἐμπορίαν ἢ κρεουργίαν λεπτὰ δεκαπέντε (15).

δ'.) Δι' ἕκαστον πρὸς ἐμπορίαν ἢ κρεουργίαν πρόβατον, αἶγα, χοῖρον καὶ λοιπὰ μικρὰ ζῶα λεπτὰ τρία (3).

έ.) Δι' ἕκαστον δίτροχον ἢ τετράτροχον ὄχημα, συρόμενον ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25).

ς'.) Ὁμοίως συρόμενον ὑπὸ δύο ἵππων λεπτὰ τριάκοντα πέντε (35).

ζ'.) Δι' ἕκαστον περιπλέον ἵππον, ἐζευγμένον εἰς τὰ εἰρημένα ὀχήματα λεπτὰ δέκα (10).

ή.) Δι' ἑκάστην φορτηγὸν δίτροχον ἅμαξαν, συρομένην ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου ἢ δύο βοῶν, ἐὰν μὲν ἡ ἅμαξα ᾖ κενὴ λεπτὰ δεκαπέντε (15), ἐὰν δ' ἔχῃ φορτίον λεπτὰ τεσσαράκοντα (40).

θ'.) Δι' ἑκάστην τοιαύτην τετράτροχον ἅμαξαν, συρομένην ὑπὸ δύο ἵππων ἢ ἡμιόνων ἢ τεσσάρων βοῶν, ἐὰν μὲν ᾖ κενὴ λεπτὰ εἴκοσιν (20), ἐὰν δ' ἔχῃ φορτίον λεπτὰ τεσσαράκοντα (40)..

ί.) Δι' ἕκαστον περιπλέον ἵππον ἢ ἡμίονον ἢ ζεῦγος βοῶν, κενῆς οὔσης τῆς ἁμάξης, λεπτὰ πέντε (5), μετὰ φορτίου λεπτὰ δέκα (10).

ιά.) Δι' ἕκαστον ὄνον, ἐζευγμένον εἰς ἅμαξαν λεπτὰ δεκαπέντε (15).

Τετράτροχος ἅμαξα, συρομένη ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου ἢ δύο βοῶν, ἐξομοιοῦται προς δίτροχον.

2. Κατὰ τὴν ἀπὸ Ἐλευσῖνος μέχρι Μεγάρων μετάβασιν καὶ τἀνάπαλιν πληρόνονται τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω διόδια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ διόδια ταῦτα πληρόνονται δι' ἑκάστην διάβασιν εἴτε ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἴτε ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους διέρχονται, πληρόνονται δὲ καὶ ὅταν τὰ ζῶα ἐν μέρει διέλθωσι τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένας ἀποστάσεις.

Ἄρθρον 3.

Τὰ διόδια ἐκμισθοῦνται δι' ἅπασαν τὴν τριετίαν ἢ εἰσπράττονται δι' ἐπιστασίας, ἐὰν ἡ δοθεῖσα κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσφορὰ δὲν θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ συμφέρουσα τῷ δημοσίῳ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἴσπραξις τῶν διοδίων γίνεται εἰς τοὺς σταθμοὺς, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ διακήρυξις τῆς ἐκμισθώσεως· ἡ δὲ τριετία ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρον 5.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1855 Β. Διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΣΟΖ'. παγίου φορολογικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ μίσθωμα, διαιρούμενον εἰς 36 ἴσας δόσεις, πληρόνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς, προκαταβαλλομένης τῆς πρώτης δόσεως, ἅμα κοινοποιηθῇ ἁρμοδίως εἰς τὸν μισθωτὴν ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Νοεμβρίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.